

mazottakat, és ezekhez a ruhaneműekhez alkalomszerű vásárlások utján jutnak hozzá. Van azonban emellett állandó intézményes ellátás is. Ez utóbbi szempontjából természetesen első sorban a Népruházati Bizottság által átengedett ruhaneműek jönnek számításba. Az üzemvezető ilyenkor felhívja a hivatalfőnököket, hogy nevezzék meg azokat az alkalmazottakat, akik legelsősorban részesítendő ruházatban. A népruházati ellátás ugyanis, mint ismeretes, részletenkint törénik. Az eddigi diszpozíciók szerint az összes tisztviselőket négy részletben fogják felruházni. A férfiak már két részletben meg is kapták a Népruházati Bizottság által kiutalt öltönyöket, illetve szöveteket. A nők közül most kapta meg a ruháját az első 25 százalék, a második negyedrészt körülbelül az év vége felé fog hozzájutni.

A király ajándéka.

Az állandó intézményes ellátás keretébe vették fel azt a szövetet is, amelyet a hadvezetőség utján a király ajándékozott a főváros lakosságának. Ennek az elosztása miatt méltatlan támadások érték az üzemet, amelyek azonban azonnal tisztázódnak, ha a tényleges helyzetet megismerjük. Ennek a szövetnek méterje a legyszerényebb számítás szerint is megért 60—70 koronát és az üzem 7.60 koronás árban osztotta szét. A támadások emiatt a 7.60 koronás ár miatt hangzottak el. Ennek oka azonban az volt, hogy az így is ajándéknak számító szövetnek 7.60 koronás egységára mellett az üzem mintegy százezer koronás plusz-hoz jutott, amely nyereségtöbbletből egyéb drágábban vett holmi ártöbbletét lehetett lemérsékelni. Ebből a pluszból kaptak az alkalmazottak olcsó gyujtót, inget, nyakkendőt és egész sor más hasznos cikket.

Üzletek Bécsesél.

Az üzem Bécsből is kap olcsóbb szövetet. Az egyik szövet a Weiskirchner-féle ismert tízezer méter szövet, amellyel a bécsi polgármester a lietzsegedelemért való háláját fejezte ki. Ez a tízezer méter szövet még nincsen elosztva, de a humánus Gallner dr.-nak az a terve, hogy ebben ne az alkalmazottak maguk, hanem a családok női tagjai, valamint a nyugdíjasok és özvegyek szájalmas csapata részesedjék. Reméljük a tanács pártolni fogja ezt a nemes gondolatot annál is inkább, mert a szegény nyugdíjasok azok, akik legjobban el vannak hanyagolva, akik azonban feltétlenül megérdemlik egy hosszú életen át végzett munkájukkal a főváros háláját.

Volt azonban az üzemnek egy másik üzlete is Bécsesél. A múlt esztendőben ugyanis a főváros mintegy félmillió korona értékű savanyított káposztát bocsátott Bécs város rendelkezésére, amelynek ellenértékeképpen Bécs viszont olcsó szövetet adott.

Az üzem pénzügyei.

Az üzem pénzügyei igen egyszerűek. A tanács annak idején úgy oldotta meg ezt a kérdést, hogy az üzem megalapításához szükséges kétmillió koronás tőkét a Vásárpénztár utján 5 százalékos kamatként bocsátotta rendelkezésre. Az üzemnek az eladásokon való hasznát mindössze 8 százalékban állapították meg, amiből 5 százalék megy a Vásárpénztári kölcsön kamattörlesztésére és 3 százalék a kezelési költség. Az üzem raktárai pedig ma többet érnek harmadfélmillió koronánál.

Látogatás a ruhásboltban.

A ruhásbolt a Gerlóczy-utca 4. szám alatt van. Bent az üzletben László Sándor üzletvezető intézkedik. A bolt kicsi, de tiszta és rendezés és ezt a rendet nem tudja megbontani az sem, hogy egyszerre harminc-negyven vevő áll a boltban. A vevőkkel szemben udvariasak, az alkalmazottak jómodoruak, nem úgy mint az a hasonló háborus genezisű üzletekben szokás, ahol a jótékonyág fölényes pózával szolgálják ki a szövetkezeti tagokat.

Az üzlet két részre oszlik. Az egyik oldalon a háztartási cikkeket szolgáltatják ki és ahol hatalmas állványok roskadnak a különféle, legtöbbször ritkaságszámba menő cikkek drága terhe alatt. Üvegek tábora, dobozok tornyai emelkednek itt, kefék és seprők tömege üdvözli a belépőt. A látogatottabb, a népszerűbb rész azonban még mindig a másik oldal, ahol a divatcikkék jellegzetes dobozaival rakták tele az állványokat. Olcsó harisnyát (havonként 2 pár) inget, gallért, nyakkendőt, keztyűt lehet itt

kapni. Egész divatárucégeket vásároltak meg, azokat árusítják most itt ki. Láttuk például a Sós Bernát cég hires, szép, békebeli nyakkendőit, nehéz selyemlepedők ezek, rajtuk van az az ár, amelyen ezelőtt két évvel Sós Bernát árusította. Akkor 25 korona volt az áruk, most a fővárosi tisztviselők 16 koronájával kapják, ami már mindenestre közeli rokonságban van a boszorkánysággal.

Beljebb a raktárban a télikabátok légiója sorakozik a falakon. 400 koronától följebb 1000 koronáig a legnagyobb változatosságban van itt télikabát, de az ezerkoronás már olyan, hogy az inkább csak világhírű tenoristának való, aki a szellőtől is óvja a torkában levő aranybányát. A pultok telve a legpompásabb gyermekruhával. Áruk 80—300 koronáig, holott a leghitványabb félpapírszövet gyermekruha ma már másutt 600—700 koronába kerül. A divatcikkekben legalább 30—40 százalékkal olcsóbb ez az ár, mint a többi boltok és a főváros alkalm